

først og fremmest i København, hvor busbaner er hyppigst forekommende.

Et mindretal inden for mindretallet (Kurt Brauer (SF)) kan ikke se nogen grund til, at forsøgsordningen skal være „begrænset“.

Venstresving i kryds.

Ved lovforslagets § 16, stk. 5, bringes bestemmelserne om køretøjers placering i forhold til hinanden, når de begge svinger til venstre, i overensstemmelse med de eksisterende kørselsvaner. Modkørende køretøjer, der fra hver sin side føres ind i et vejkryds, hvor begge skal svinge til venstre, kan køre forbi hinanden til venstre, hvis dette kan ske uden fare eller ulempe. Det er således efter den foreslåede bestemmelse i vidt omfang overladt til de venstresvingende trafikanters vurdering af trafiksituationen og krydsets udformning, om de bør køre forbi hinanden til højre (stort venstresving) eller til venstre („fladt“ venstresving).

Udvalget har overvejet om det „flade venstresving“ bør være obligatorisk, og justitsministeren har i denne forbindelse oplyst, at denne svingningsmetode, der som nævnt allerede har stor udbredelse i praksis, formentlig anvendes i 80-90 pct. af tilfældene, og at de kørendes vurdering af situationen hidtil har løst problemet tilfredsstillende. Ministeren har frarådet helt at forbyde det store venstresving og har bl. a. anført, at krydsudformningen ofte vil gøre det mere hensigtsmæssigt at undgå det „flade“ sving. Ved „fladt“ venstresving forringes udsynet til modkørende færdsel, og det kan derfor være uheldigt at påbyde „fladt“ venstresving i kryds, hvor oversigtsforholdene i forvejen er dårlige, f. eks. vejstrækningen, inden krydset er kurvet.

Imidlertid har justitsministeren været enig i, at fladt venstresving i nogle kryds bør være obligatorisk, hvilket bør påbydes gennem afmærkning på kørebanen, således som allerede gennemført i en del kryds.

Kørsel ved busstoppested.

Lovforslagets § 19, stk. 1, opretholder den gældende færdselslovs bestemmelse om kørendes pligt til i tættere bebygget område at nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, når en bus giver tegn til igangsætning fra et stoppested.

Under udvalgsbehandlingen har man drøftet, om ordene „i tættere bebygget område“ burde udgå, således at fortrinstillingen for busser ved udsving fra stoppesteder blev gældende for alle veje.

Justitsministeren har imidlertid gjort gældende, at på biveje uden for tættere bebyggede områder kræver busdriften næppe den samme færdselsmæssige begunstiggelse som i tættere bebyggede områder, idet trafikttætheden her normalt er ringe.

På andre veje — herunder hovedveje og motorveje — bevæger færdslen sig gennemgående med høj hastighed. En fremkørselret for busser vil efter omstændighederne indebære stærkt øget ulempe eller fare for den øvrige færdsel i sammenligning med forholdene i bytrafikken. Ministeren har bl. a. peget på en særlig udvidet risiko for andre kørende end den, der umiddelbart nærmer sig bussen (harmonikasammenstød).

Justitsministeren har endvidere henvist til, at den særlige undtagelsesbestemmelse for busudsving i tættere bebyggede områder er i overensstemmelse med internationale bestemmelser, og at det ikke kan forventes, at udenlandske trafikanter vil være opmærksom på en speciel dansk busudsvingsregel uden for tættere bebyggede områder.

På denne baggrund har ministeren frarådet en udvidelse af den foreslåede bestemmelses område, idet han samtidig har understreget, at der i stedet bør lægges vægt på, at stoppesteder uden for tættere bebyggede områder placeres og udformes på en trafikteknisk hensigtsmæssig måde. Udvalget har kunnet tiltræde disse synspunkter.

Skolebusser.

Skolebusser er omfattet af den særlige bestemmelse i § 19, stk. 2, som pålægger kørende, der nærmer sig en holdende skolebus, at udvise særlig opmærksomhed.

Udvalget har spurgt justitsministeren, om skolebusser tillige er omfattet af bestemmelsen i § 19, stk. 1.

Justitsministeren har herom oplyst, at § 19, stk. 1, også omfatter skolebusser, der i tættere bebygget område benytter et busstoppested.

Når en skolebus i tættere bebygget område i øvrigt giver tegn til igangsætning, har andre kørende derimod ikke samme pligt, som følger af § 19, stk. 1, til om fornødent